

อนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองทางกายภาพของวัสดุนิวเคลียร์

รัฐภาคีแห่งอนุสัญญานี้

ยอมรับว่า บรรดารัฐทั้งปวงที่มีสิทธิที่จะพัฒนาและใช้พลังงานนิวเคลียร์เพื่อประโยชน์ในทางสันติ และเป็นการขอขบธรรมเนียมที่รัฐทั้งนั้นจะแสวงประโยชน์อันพึงได้รับจากการใช้พลังงานนิวเคลียร์ในทางสันติ

เชื่อว่า การอำนวยความสะดวกในการร่วมมือระหว่างประเทศเกี่ยวกับการใช้พลังงานนิวเคลียร์ในทางสันติเป็นเรื่องจำเป็น

ปรารถนา ที่จะขจัดภัยอันตรายอันอาจเกิดขึ้นจากการเอาไปและใช้วัสดุนิวเคลียร์โดยมิชอบด้วยกฎหมาย

เชื่อว่า ความผิตอันเกี่ยวกับวัสดุนิวเคลียร์เป็นเรื่องร้ายแรง และมีความจำเป็นอันเร่งด่วนที่จะให้มีมาตรการอันเหมาะสมและได้ผลในการป้องกัน สืบสวน และลงโทษเกี่ยวกับความผิตดังกล่าว

ตระหนักถึงความจำเป็น ในการร่วมมือระหว่างประเทศที่จะกำหนดมาตรการอันได้ผลเพื่อการคุ้มครองทางกายภาพของวัสดุนิวเคลียร์ให้สอดคล้องกับกฎหมายภายในของรัฐภาคีแต่ละรัฐ และอนุสัญญานี้

เชื่อว่า อนุสัญญานี้จะเอื้ออำนวยให้เกิดความปลอดภัยในการโอนวัสดุนิวเคลียร์

ชี้เห็นว่า การคุ้มครองทางกายภาพของวัสดุนิวเคลียร์ในการใช้ การเก็บรักษา และการขนส่งภายในประเทศก็มีความสำคัญเช่นกัน

ยอมรับ ความสำคัญของการคุ้มครองทางกายภาพอันมีประสิทธิภาพของวัสดุนิวเคลียร์ที่ใช้ในการทหาร และเข้าใจว่าวัสดุดังกล่าวอยู่ภายใต้การคุ้มครองทางกายภาพอย่างเข้มงวดอยู่แล้ว และจะคงอยู่ภายใต้การคุ้มครองเช่นนั้นสืบต่อไป

ได้ตกลงกัน ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑

เพื่อประโยชน์แห่งอนุสัญญานี้

(๑) “วัสดุนิวเคลียร์” หมายความว่า พลูโทเนียม ยกเว้นพลูโทเนียมซึ่งมีความเข้มข้นทางไอโซโทปของพลูโทเนียม ๒๓๘ เกินร้อยละ ๘๐ ยูเรเนียม ๒๓๓ ยูเรเนียมเสริมสมรรถนะด้วยไอโซโทป ๒๓๕ หรือ ๒๓๓ ยูเรเนียมซึ่งมีส่วนผสมทางไอโซโทปเหมือนกับที่มีตามธรรมชาตินอกจากที่อยู่ในสภาพของสินแร่หรือกากแร่ วัสดุใด ๆ ที่มีวัสดุดังกล่าวข้างต้นอย่างหนึ่งอย่างใดหรือหลายอย่างเป็นส่วนผสมอยู่

- (ปี) “ยูเรเนียมเสริมสมรรถนะด้วยไอโซโทป ๒๓๕ หรือ ๒๓๓” หมายความว่า ยูเรเนียมซึ่งมีไอโซโทป ๒๓๕ หรือ ๒๓๓ อย่างหนึ่งอย่างใดหรือทั้งสองอย่างเป็นส่วนผสมอยู่ โดยมีอัตราส่วนของปริมาณรวมของไอโซโทปดังกล่าวต่อปริมาณของไอโซโทป ๒๓๘ สูงกว่าอัตราส่วนของไอโซโทป ๒๓๕ ต่อไอโซโทป ๒๓๘ ที่มีตามธรรมชาติ
- (ซี) “การขนส่งทางนิวเคลียร์ระหว่างประเทศ” หมายความว่า การรับขนวัสดุนิวเคลียร์ ไม่ว่าจะด้วยวิธีการใด ๆ เพื่อส่งออกนอกอาณาเขตของรัฐต้นทางโดยเริ่มตั้งแต่ของที่รับขนพ้นจากสถานที่ของผู้ขนส่งในรัฐนั้นและสิ้นสุดเมื่อถึงสถานที่ของผู้รับในรัฐอันเป็นจุดหมายปลายทาง

ข้อ ๒

๑. อนุสัญญานี้ให้ใช้บังคับแก่วัสดุนิวเคลียร์ซึ่งใช้ในทางสันติระหว่างการขนส่งทางนิวเคลียร์ระหว่างประเทศ
๒. ยกเว้นข้อ ๓ ข้อ ๔ และวรรค ๓ ของข้อ ๕ อนุสัญญานี้ให้ใช้บังคับแก่วัสดุนิวเคลียร์ซึ่งใช้ในทางสันติระหว่างการขนส่ง เก็บรักษา และขนส่งภายในประเทศด้วย
๓. นอกจากข้อผูกมัดที่รัฐภาคีรับโดยชัดแจ้งตามข้อต่าง ๆ ที่ระบุในวรรค ๒ เกี่ยวกับวัสดุนิวเคลียร์ซึ่งใช้ในทางสันติระหว่างการขนส่ง เก็บรักษา และขนส่งภายในประเทศ ไม่มีบทบัญญัติใดในอนุสัญญานี้ที่จะได้รับการตีความให้กระทบกระเทือนต่ออธิปไตยของรัฐภาคีเกี่ยวกับการขนส่ง เก็บรักษา และขนส่งวัสดุนิวเคลียร์ภายในประเทศ

ข้อ ๓

รัฐภาคีแต่ละรัฐต้องดำเนินการอันเหมาะสมภายในขอบข่ายแห่งกฎหมายตนและโดยสอดคล้องกับกฎหมายระหว่างประเทศ เพื่อประกัน เท่าที่จะเป็นไปได้ในทางปฏิบัติว่า ระหว่างการขนส่งทางนิวเคลียร์ระหว่างประเทศ วัสดุนิวเคลียร์ที่อยู่ภายในอาณาเขตของรัฐ หรือบรรทุกอยู่ในเรือหรืออากาศยานซึ่งอยู่ในเขตอำนาจของตน และเท่าที่เรือหรืออากาศยานนั้นใช้ในการขนส่งไปยังหรือจากรัฐนั้น ได้รับการคุ้มครองตามระดับที่กำหนดในภาคผนวก ๑

ข้อ ๔

๑. รัฐภาคีแต่ละรัฐต้องไม่ส่งออกหรืออนุญาตให้ส่งออกวัสดุนิวเคลียร์ เว้นแต่จะได้รับการยืนยันว่า วัสดุดังกล่าวจะได้รับการคุ้มครองระหว่างการขนส่งทางนิวเคลียร์ระหว่างประเทศตามระดับที่กำหนดในภาคผนวก ๑

๒. รัฐภาคีแต่ละรัฐต้องไม่นำเข้าหรืออนุญาตให้นำเข้าวัสดุนิวเคลียร์จากรัฐซึ่งมิได้เป็นภาคีแห่งอนุสัญญาฯ เว้นแต่จะได้รับการยืนยันว่า วัสดุดังกล่าวจะได้รับการคุ้มครองระหว่างการขนส่งทางนิวเคลียร์ระหว่างประเทศตามระดับที่กำหนดในภาคผนวก ๑
๓. รัฐภาคีต้องไม่ยินยอมให้มีการนำผ่านวัสดุนิวเคลียร์ระหว่างรัฐที่ไม่ได้เป็นภาคีแห่งอนุสัญญาฯ ผ่านแดนทางบก หรือทางน้ำภายใน หรือผ่านท่าอากาศยาน หรือท่าเรือของตน เว้นแต่จะได้รับการยืนยันเท่าที่จะเป็นไปได้ในทางปฏิบัติว่า วัสดุนิวเคลียร์ดังกล่าวจะได้รับการคุ้มครองระหว่างการขนส่งทางนิวเคลียร์ระหว่างประเทศตามระดับที่กำหนดในภาคผนวก ๑
๔. รัฐภาคีแต่ละรัฐต้องดำเนินการภายในขอบข่ายแห่งกฎหมายตนเพื่อให้การคุ้มครองทางกายภาพต่อวัสดุนิวเคลียร์ตามระดับที่กำหนดในภาคผนวก ๑ ระหว่างการขนส่งผ่านน่านน้ำหรือน่านฟ้าระหว่างประเทศจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่งในอาณาเขตตน
๕. รัฐภาคีซึ่งต้องได้รับการยืนยันว่าวัสดุนิวเคลียร์จะได้รับการคุ้มครองตามระดับที่กำหนดในภาคผนวก ๑ ตามวรรค ๑ หรือวรรค ๓ ต้องระบุรัฐซึ่งวัสดุนิวเคลียร์อาจต้องผ่านแดนทางบก หรือทางน้ำภายใน หรือเข้าท่าอากาศยาน หรือท่าเรือ และต้องแจ้งให้รัฐดังกล่าวทราบล่วงหน้า
๖. หน้าที่ในการที่ต้องได้รับการยืนยันการคุ้มครองตามวรรค ๑ อาจโอนให้เป็นของรัฐภาคีซึ่งเกี่ยวข้องในการขนส่งในฐานะรัฐผู้นำเข้าได้ โดยการตกลงร่วมกัน
๗. ไม่มีบทบัญญัติใดในข้อนี้ จะได้รับการตีความในทางที่กระทบกระเทือนต่ออำนาจอธิปไตยเหนือดินแดนและเขตอำนาจรัฐ รวมทั้งอำนาจอธิปไตยเหนือน่านฟ้าและทะเลอาณาเขตของรัฐนั้น

ข้อ ๕

๑. รัฐภาคีต้องระบุและแจ้งให้รัฐภาคีอื่นทราบโดยตรงหรือโดยผ่านทบวงการพลังงานปรมาณูระหว่างประเทศ ซึ่งหน่วยงานกลางและสถานที่ติดต่อที่มีหน้าที่ในการคุ้มครองทางกายภาพของวัสดุนิวเคลียร์ และในการประสานการปฏิบัติการเพื่อให้ได้คืนมาซึ่งวัสดุนิวเคลียร์และการตอบโต้ในกรณีวัสดุนิวเคลียร์ถูกเคลื่อนย้าย ใช้ หรือเปลี่ยนสภาพโดยมิชอบ หรือในกรณีที่มีการคุกคามที่น่าเชื่อถือได้ว่าจะมีการกระทำดังกล่าว
๒. ในกรณีที่มีการลัก ปล้น หรือเอาไปซึ่งวัสดุนิวเคลียร์โดยมิชอบด้วยกฎหมาย หรือมีการคุกคามที่น่าเชื่อถือได้ว่าจะมีการกระทำดังกล่าว รัฐภาคีต้องดำเนินการภายในขอบข่ายแห่งกฎหมายตน เพื่อให้ความร่วมมือและช่วยเหลืออย่างเต็มที่เท่าที่จะกระทำได้ในการให้ได้คืนมาและการคุ้มครองวัสดุดังกล่าวต่อรัฐใด ๆ ซึ่งร้องขอ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง

(เอ) รัฐภาคีต้องดำเนินขั้นตอนที่เหมาะสมเพื่อแจ้งให้รัฐอื่น ๆ ที่ตนเห็นว่าน่าจะเกี่ยวข้องทราบโดยเร็วที่สุดที่กระทำได้ ถึงการลัก ปล้น หรือเอาไปซึ่งวัสดุนิวเคลียร์โดยมิชอบด้วยกฎหมาย หรือการคุกคามที่น่าเชื่อถือได้ว่าจะมีการกระทำดังกล่าว และเพื่อแจ้งให้องค์การระหว่างประเทศต่าง ๆ ทราบด้วย ตามที่เห็นสมควร

(บี) รัฐภาคีที่เกี่ยวข้องต้องแลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกันหรือกับองค์การระหว่างประเทศเท่าที่สมควร เพื่อให้มีการคุ้มครองวัสดุนิวเคลียร์ที่ถูกคุกคาม ตรวจสอบรับรองสภาพความเรียบร้อยของภาชนะบรรจุที่ใช้ในการขนส่งหรือให้ได้คืนมาซึ่งวัสดุนิวเคลียร์ที่ถูกเอาไปโดยมิชอบด้วยกฎหมาย และต้อง

(๑) ประสานการดำเนินการโดยช่องทางการทูตหรือช่องทางอื่นใดตามที่ได้ตกลงกัน

(๒) ให้ความช่วยเหลือเมื่อได้รับการร้องขอ

(๓) ประกันการได้กลับมาซึ่งวัสดุนิวเคลียร์ที่ถูกลักหรือหายไปอันเป็นผลจากเหตุการณ์ดังกล่าวข้างต้น

วิธีการปฏิบัติเพื่อให้เกิดความร่วมมือต้องได้รับการกำหนดโดยรัฐภาคีที่เกี่ยวข้อง

๓. รัฐภาคีต้องร่วมมือและปรึกษาหารือกันเท่าที่สมควรทั้งโดยตรงหรือโดยผ่านองค์การระหว่างประเทศเพื่อให้มีแนวทางในการกำหนด ดำรงรักษา และปรับปรุงระบบของการคุ้มครองทางกายภาพของวัสดุนิวเคลียร์ในการขนส่งระหว่างประเทศ

ข้อ ๖

๑. รัฐภาคีต้องดำเนินมาตรการที่เหมาะสมโดยสอดคล้องกับกฎหมายแห่งรัฐตนเพื่อรักษาความลับของข้อมูลที่ตนได้รับมาในลักษณะที่เป็นข้อมูลปกปิดจากรัฐภาคีอีกรัฐภาคีหนึ่งตามบทบัญญัติแห่งอนุสัญญานี้ หรือได้รับมาโดยการเข้าร่วมในกิจกรรมที่กระทำเพื่ออนุวัติการตามอนุสัญญานี้ หรือได้รับมาโดยเข้าร่วมในกิจกรรมที่กระทำเพื่ออนุวัติการตามอนุสัญญานี้ ในการให้ข่าวสารแก่องค์การระหว่างประเทศในลักษณะเป็นข่าวสารปกปิด รัฐภาคีต้องดำเนินมาตรการเพื่อรักษาความลับของข้อมูลนั้น

๒. อนุสัญญานี้ไม่มีผลบังคับให้รัฐภาคีต้องให้ข้อมูลซึ่งกฎหมายแห่งรัฐไม่อนุญาตให้ถ่ายทอด หรือซึ่งอาจเป็นอันตรายต่อความมั่นคงของรัฐที่เกี่ยวข้อง หรือการคุ้มครองวัสดุนิวเคลียร์

ข้อ ๗

๑. การกระทำโดยเจตนาซึ่ง

(เอ) การกระทำโดยปราศจากอำนาจตามกฎหมายซึ่งก่อให้เกิดการรับ การครอบครอง การใช้ การโอน การเปลี่ยนแปลง การขจัด หรือการแพร่กระจายวัสดุนิวเคลียร์ และซึ่งก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรืออันตรายสาหัสแก่บุคคลใด หรือความเสียหายร้ายแรงต่อทรัพย์สิน

(บี) การลักหรือการปล้นวัสดุนิวเคลียร์

(ซี) การยกยอกหรือการฉ้อโกงเพื่อให้ได้มาซึ่งวัสดุนิวเคลียร์

(ดี) การกระทำที่ก่อให้เกิดการเรียกร้องวัสดุนิวเคลียร์โดยการข่มขู่หรือการใช้กำลัง หรือโดยรูปแบบอื่นใดของการข่มขู่

(อี) การข่มขู่

(๑)ว่าจะใช้วัสดุนิวเคลียร์เพื่อก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรืออันตรายสาหัสแก่บุคคลใดหรือความเสียหายร้ายแรงต่อทรัพย์สิน หรือ

(๒)ว่าจะกระทำผิดที่ระบุในอนุวรรค (บี) เพื่อบังคับบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคล องค์การระหว่างประเทศ หรือรัฐ ให้กระทำการใดหรือไม่กระทำการใด

(เอฟ) การพยายามกระทำความผิดที่ระบุในวรรค (เอ) (บี) หรือ (ซี) และ

(จี) การร่วมกระทำความผิดใดที่ระบุในวรรค (เอ) ถึง (เอฟ)

เป็นความผิดซึ่งต้องได้รับโทษที่กำหนดโดยรัฐภาคีแต่ละรัฐตามกฎหมายแห่งรัฐ

๒. รัฐภาคีแต่ละรัฐต้องกำหนดโทษสำหรับความผิดตามข้อนี้ให้เหมาะสมโดยคำนึงถึงความร้ายแรงของความผิดนั้น

ข้อ ๘

๑. รัฐภาคีแต่ละรัฐต้องดำเนินการตามความจำเป็นเพื่อกำหนดเขตอำนาจของตนเหนือความผิดตามข้อ ๗ ในกรณีดังต่อไปนี้

(เอ) เมื่อความผิดได้กระทำในอาณาเขตของรัฐนั้น หรือบนเรือ หรืออากาศยาน ซึ่งจดทะเบียนในรัฐนั้น

(บี) เมื่อผู้ต้องหาเป็นพลเมืองของรัฐนั้น

๒. รัฐภาคีแต่ละรัฐต้องดำเนินมาตรการตามความจำเป็นเพื่อกำหนดเขตอำนาจของตนเหนือความผิดเหล่านี้ในกรณีที่ต้องหาอยู่ในอาณาเขตตน และรัฐภาคีนั้นไม่ดำเนินการส่งผู้ร้ายข้ามแดนตามข้อ ๑๑ ไปยังรัฐใดรัฐหนึ่งตามวรรค ๑

๓. อนุสัญญาฉบับนี้ไม่เป็นการยกเว้นเขตอำนาจทางอาญาใด ๆ ตามกฎหมายแห่งรัฐ

๔. นอกจากรัฐภาคีตามวรรค ๑ และวรรค ๒ รัฐภาคีแต่ละรัฐอาจกำหนดเขตอำนาจของตนเหนือความผิดตามข้อ ๗ โดยสอดคล้องกับกฎหมายระหว่างประเทศ เมื่อรัฐภาคีนั้นเกี่ยวข้องกับ การขนส่งทางนิเวศวิทยาระหว่างประเทศในฐานะเป็นรัฐผู้ส่งออกหรือรัฐผู้นำเข้า

ข้อ ๙

เมื่อเป็นการแน่ใจว่าเป็นการอันสมควรแก่สถานการณ์ รัฐภาคีซึ่งมีผู้ต้องหาอยู่ในอาณาเขตตน ต้องดำเนินมาตรการอันเหมาะสม รวมทั้งการกักขัง ตามกฎหมายแห่งรัฐของตน เพื่อประกันให้มีผู้ต้องหาตั้งกล่าวอยู่เพื่อการดำเนินคดีหรือการส่งผู้ร้ายข้ามแดน และต้องแจ้งการดำเนินมาตรการตามข้อนี้โดยไม่ชักช้าต่อรัฐซึ่งต้องกำหนดเขตอำนาจตามข้อ ๘ และถ้าเห็นสมควร ต่อรัฐอื่นที่เกี่ยวข้องทั้งหมด

ข้อ ๑๐

รัฐภาคีซึ่งมีผู้ต้องหาอยู่ในอาณาเขตตนต้องเสนอคดี โดยไม่มีข้อยกเว้นใดและโดยไม่ชักช้าเกินควร ต่อเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจเพื่อดำเนินคดีตามกระบวนการตามกฎหมายของรัฐนั้น ในกรณีที่รัฐภาคีนั้นไม่ดำเนินการส่งผู้ร้ายข้ามแดน

ข้อ ๑๑

๑. ให้ถือว่าความผิดตามข้อ ๗ รวมอยู่ในความผิดที่ทำให้มีการส่งผู้ร้ายข้ามแดนได้ในสนธิสัญญาว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดนใด ๆ ที่มีอยู่ระหว่างรัฐภาคี รัฐภาคียอมรับที่จะรวมความผิดเหล่านั้นเข้าเป็นความผิดที่ทำให้มีการส่งผู้ร้ายข้ามแดนได้ในสนธิสัญญาว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดน ที่จะทำขึ้นในอนาคตระหว่างรัฐภาคี

๒. ถ้ารัฐภาคีรัฐหนึ่งซึ่งกำหนดให้มีการมีสนธิสัญญาเป็นเงื่อนไขในการส่งผู้ร้ายข้ามแดน ได้รับการร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนจากรัฐภาคีอีกรัฐภาคีหนึ่งซึ่งตนไม่มีสนธิสัญญาว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดน รัฐภาคีรัฐนั้นอาจพิจารณาใช้อนุสัญญาฉบับนี้เป็นฐานทางกฎหมายสำหรับการส่งผู้ร้ายข้ามแดนในส่วนที่เกี่ยวข้องกับความผิดเหล่านั้นได้ ทั้งนี้ ให้การส่งผู้ร้ายข้ามแดนอยู่ภายใต้บังคับเงื่อนไขอื่นซึ่งได้กำหนดไว้โดยกฎหมายของรัฐที่ได้รับการร้องขอ

๓. รัฐภาคีซึ่งมิได้กำหนดให้การมีสนธิสัญญาเป็นเงื่อนไขในการส่งผู้ร้ายข้ามแดนต้องยอมรับว่าความผิดเหล่านั้นเป็นความผิดที่จะส่งผู้ร้ายข้ามแดนได้ระหว่างรัฐภาคี ภายใต้บังคับเงื่อนไขซึ่งได้กำหนดไว้โดยกฎหมายของรัฐที่ได้รับการร้องขอ
๔. เพื่อประโยชน์ในการส่งผู้ร้ายข้ามแดนระหว่างรัฐภาคี ให้ถือเสมือนว่าความผิดแต่ละความผิดนั้นไม่เพียงแต่กระทำในที่ที่ความผิดนั้นเกิดขึ้น แต่ยังได้กระทำในอาณาเขตของรัฐภาคีซึ่งต้องกำหนดเขตอำนาจของตนตามวรรค ๑ ของข้อ ๘ ด้วย

ข้อ ๑๒

บุคคลใดซึ่งกำลังถูกดำเนินคดีเกี่ยวกับความผิดใด ๆ ตามข้อ ๗ ต้องได้รับการประกันว่าจะได้รับการปฏิบัติที่เป็นธรรมในทุกขั้นตอนของการดำเนินคดี

ข้อ ๑๓

๑. รัฐภาคีต้องให้ความร่วมมืออย่างดีที่สุดแก่กันและกันเกี่ยวกับการดำเนินคดีอาญาต่อความผิดตามข้อ ๗ รวมทั้งการให้พยานหลักฐานเท่าที่จะให้ได้ ซึ่งจำเป็นในการดำเนินคดี ทั้งนี้ ให้นำกฎหมายของรัฐที่ได้รับการร้องขอมาใช้บังคับในทุกกรณี
๒. บทบัญญัติของวรรค ๑ ไม่กระทบกระเทือนต่อพันธกรณีภายใต้สนธิสัญญาอื่นใด ทั้งที่เป็นทวิภาคีหรือพหุภาคี ซึ่งใช้บังคับหรือจะใช้บังคับทั้งหมดหรือบางส่วนกับการช่วยเหลือซึ่งกันและกันในเรื่องทางอาญา

ข้อ ๑๔

๑. รัฐภาคีแต่ละรัฐต้องให้ข้อมูลแก่ผู้เก็บรักษาเกี่ยวกับกฎหมายและข้อบังคับของตนซึ่งจะทำให้อนุสัญญานี้มีผลบังคับ ผู้เก็บรักษาต้องแจ้งข้อมูลดังกล่าวให้รัฐภาคีที่ส่งผู้ต้องหาเป็นระยะ
๒. รัฐภาคีซึ่งผู้ต้องหาถูกดำเนินคดี ต้องแจ้งผลการดำเนินคดีอันถึงที่สุดให้แก่รัฐที่เกี่ยวข้องโดยตรง เป็นอันดับแรกเท่าที่สามารถปฏิบัติได้ รัฐภาคีต้องแจ้งผลการดำเนินคดีอันถึงที่สุดนั้นแก่ผู้เก็บรักษาด้วย และผู้เก็บรักษาต้องแจ้งให้รัฐที่ส่งผู้ต้องหา
๓. ในกรณีที่เป็นความผิดเกี่ยวกับวัสดุนิวเคลียร์ที่ใช้ในทางสันติ ในการใช้ เก็บรักษา หรือขนส่งภายในประเทศ และทั้งผู้ต้องหาและวัสดุนิวเคลียร์ยังคงอยู่ในอาณาเขตของรัฐภาคีซึ่งการกระทำ ความผิดเกิดขึ้น ไม่มีบทบัญญัติใดในอนุสัญญานี้จะได้รับการตีความไปในทางบังคับให้รัฐภาคีนั้นต้องให้ข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินคดีอาญาอันเป็นผลจากความผิดนั้น

ข้อ ๑๕

ให้ภาคผนวกข้างท้ายเป็นส่วนหนึ่งของอนุสัญญา

ข้อ ๑๖

๑. เมื่อครบห้าปีนับแต่วันที่อนุสัญญานี้ใช้บังคับ ผู้เก็บรักษาต้องจัดให้มีการประชุมรัฐภาคีเพื่อทบทวนการอนุวัติตามอนุสัญญาและความเพียงพอของการอนุวัตินั้นที่เกี่ยวกับอาร์มภทภาคบังคับทั้งหมด และภาคผนวก โดยคำนึงถึงสถานการณ์ที่เป็นอยู่ในขณะนั้น
๒. ทุกช่วงระยะเวลาไม่น้อยกว่าห้าปีหลังจากนั้น รัฐภาคีส່วนใหญ่อาจขอให้จัดประชุมขึ้นอีกเพื่อวัตถุประสงค์เช่นเดียวกันนั้นได้ โดยยื่นข้อเสนอต่อผู้เก็บรักษา

ข้อ ๑๗

๑. ในกรณีที่มีข้อพิพาทระหว่างรัฐภาคีตั้งแต่สองรัฐขึ้นไปเกี่ยวกับการตีความหรือการใช้อนุสัญญานี้ รัฐภาคีดังกล่าวต้องปรึกษาหารือเพื่อระงับข้อพิพาทนั้นโดยการเจรจาหรือโดยวิธีการระงับข้อพิพาททางสันติวิธีใดที่คู่กรณีทั้งสองฝ่ายในข้อพิพาทยอมรับ
๒. ข้อพิพาทใดในลักษณะเช่นนี้ที่ไม่สามารถระงับโดยวิธีการที่ระบุไว้ในวรรค ๑ ถ้าคู่กรณีในข้อพิพาทฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งร้องขอ ก็ให้เสนอข้อพิพาทนั้นต่ออนุญาโตตุลาการหรือต่อศาลยุติธรรมระหว่างประเทศเพื่อวินิจฉัยชี้ขาด ในกรณีที่เสนอข้อพิพาทต่ออนุญาโตตุลาการ ถ้าภายในหกเดือนนับแต่วันที่มีการร้องขอ คู่กรณีในข้อพิพาทไม่อาจตกลงกันได้ในการจัดตั้งอนุญาโตตุลาการ คู่กรณีในข้อพิพาทอาจร้องขอให้ประธานศาลยุติธรรมระหว่างประเทศหรือเลขาธิการสหประชาชาติ แต่งตั้งอนุญาโตตุลาการคนหนึ่งหรือหลายคนได้ ในกรณีที่คำร้องขอของคู่กรณีในข้อพิพาทขัดแย้งกัน ให้ถือว่าคำร้องขอต่อเลขาธิการสหประชาชาติมีความสำคัญเป็นอันดับแรก
๓. รัฐภาคีแต่ละรัฐอาจประกาศไม่ยอมรับผูกพันตามวิธีการระงับข้อพิพาทวิธีหนึ่งวิธีใดหรือทั้งสองวิธีตามที่ระบุไว้ในวรรค ๒ ก็ได้ในขณะที่มีการลงนาม ให้สัตยาบัน ยอมรับ หรือให้ความเห็นชอบ หรือภาคยานุวัติอนุสัญญานี้ รัฐภาคีอื่น ๆ ย่อมไม่ผูกพันตามวิธีการระงับข้อพิพาทที่ระบุไว้ในวรรค ๒ ในส่วนที่เกี่ยวกับรัฐภาคีที่ได้ทำข้อสงวนต่อวิธีการนั้นไว้
๔. รัฐภาคีใด ๆ ซึ่งได้ทำข้อสงวนตามวรรค ๓ อาจถอนข้อสงวนนั้นเมื่อใดก็ได้โดยแจ้งให้ผู้เก็บรักษาทราบ

ข้อ ๑๘

๑. อนุสัญญาฉบับนี้เปิดให้มีการลงนามโดยรัฐทั้งปวง ณ สำนักงานใหญ่ทบวงการพลังงานปรมาณูระหว่างประเทศ กรุงเวียนนา และ ณ สำนักงานใหญ่องค์การสหประชาชาติ นครนิวยอร์ก ตั้งแต่วันที่ ๓ มีนาคม ค.ศ. ๑๙๘๐ เป็นต้นไปจนถึงวันที่อนุสัญญามีผลใช้บังคับ

๒. อนุสัญญานี้จะต้องมีการให้สัตยาบัน ยอมรับ หรือให้ความเห็นชอบโดยรัฐที่ลงนามในอนุสัญญา

๓. หลังจากที่มีผลใช้บังคับแล้ว อนุสัญญานี้จะเปิดให้มีการภาคยานุวัติโดยรัฐทั้งปวง

๔. (เอ) อนุสัญญานี้เปิดให้มีการลงนามหรือภาคยานุวัติโดยองค์การระหว่างประเทศ และองค์การส่วนภูมิภาค ซึ่งจัดตั้งโดยรวมตัวกันหรือในลักษณะอื่น ทั้งนี้ องค์การดังกล่าวจะต้องก่อตั้งขึ้นโดยรัฐอธิปไตยและมีอำนาจในการเจรจา ทำความตกลง และใช้ความตกลงระหว่างประเทศในเรื่องที่ครอบคลุมโดยอนุสัญญานี้

(บี) องค์การดังกล่าวต้องใช้สิทธิและปฏิบัติตามความรับผิดชอบซึ่งอนุสัญญานี้ถือว่าเป็นของรัฐภาคีเกี่ยวกับเรื่องซึ่งอยู่ในอำนาจขององค์การนั้นในนามของตนเอง

(ซี) เมื่อเข้าเป็นภาคีแห่งอนุสัญญานี้ องค์การดังกล่าวต้องแจ้งให้ผู้เก็บรักษาทราบ ว่า รัฐใดบ้างเป็นสมาชิกของตนและบทบัญญัติข้อใดบ้างแห่งอนุสัญญานี้ที่จะไม่ใช่บังคับกับตน

(ดี) องค์การดังกล่าวดังกล่าวไม่มีสิทธิออกเสียงเพิ่มจากคะแนนเสียงของรัฐสมาชิกตน

๕. ให้เก็บรักษาสัตยาบันสาร ตราสารรับรอง ตราสารให้ความเห็นชอบ หรือภาคยานุวัติสารไว้ที่ผู้เก็บรักษา

ข้อ ๑๙

๑. ให้อนุสัญญานี้มีผลใช้บังคับในวันที่สามสิบหลังจากวันที่ได้มีการมอบสัตยาบันสาร ตราสารรับรอง หรือตราสารให้ความเห็นชอบ ฉบับที่ยี่สิบเอ็ด

๒. สำหรับรัฐแต่ละรัฐซึ่งให้สัตยาบัน ยอมรับ ให้ความเห็นชอบ หรือภาคยานุวัติอนุสัญญานี้ หลังจากวันที่ได้มีการมอบสัตยาบันสาร ตราสารรับรอง หรือตราสารให้ความเห็นชอบ ฉบับที่ยี่สิบเอ็ด ให้อนุสัญญานี้มีผลใช้บังคับในวันที่สามสิบหลังจากวันที่รัฐดังกล่าวได้มอบสัตยาบันสาร ตราสารรับรอง ตราสารให้ความเห็นชอบ หรือภาคยานุวัติสาร

ข้อ ๒๐

๑. โดยไม่กระทบกระเทือนต่อข้อ ๑๖ รัฐภาคีอาจเสนอให้มีการแก้ไขอนุสัญญานี้ได้ โดยให้ยื่นเสนอข้อแก้ไขต่อผู้เก็บรักษา และผู้เก็บรักษาต้องเวียนข้อเสนอนั้นให้รัฐภาคีทั้งปวงทราบ ถ้ารัฐ

ภาคีส่วนใหญ่ร้องขอให้ผู้เก็บรักษาเรียกประชุมเพื่อพิจารณาข้อเสนอแก้ไขอนุสัญญา ผู้เก็บรักษาต้องเชิญรัฐภาคีทั้งปวงประชุมโดยเริ่มประชุมไม่น้อยกว่าสามสัปดาห์หลังจากที่ได้ออกหนังสือเชิญประชุม ผู้เก็บรักษาต้องเวียนข้อแก้ไขใด ๆ ที่ที่ประชุมมีมติรับด้วยคะแนนสองในสามของจำนวนรัฐภาคีทั้งหมด ให้รัฐภาคีทั้งปวงทราบโดยพลัน

๒. ให้ข้อแก้ไขมีผลใช้บังคับกับรัฐภาคีแต่ละรัฐซึ่งได้มอบสัตยาบันสาร ตราสารรับรอง หรือตราสารให้ความเห็นชอบข้อแก้ไขในวันที่สามสัปดาห์หลังจากวันที่รัฐภาคีจำนวนสองในสามได้มอบสัตยาบันสาร ตราสารรับรอง หรือตราสารให้ความเห็นชอบกับผู้เก็บรักษา หลังจากนั้นให้ข้อแก้ไขมีผลใช้บังคับกับรัฐภาคีอื่นใดในวันที่รัฐภาคีนั้นมอบสัตยาบันสาร ตราสารรับรอง หรือตราสารให้ความเห็นชอบข้อแก้ไข

ข้อ ๒๑

๑. รัฐภาคีใด ๆ อาจบอกเลิกอนุสัญญานี้ได้โดยแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรไปยังผู้เก็บรักษา
๒. ให้การบอกเลิกอนุสัญญามีผลเมื่อครบหนึ่งร้อยแปดสัปดาห์หลังจากวันที่ผู้เก็บรักษาได้รับแจ้งการบอกเลิก

ข้อ ๒๒

- ผู้เก็บรักษาต้องแจ้งเรื่องต่อไปนี้ให้รัฐทั้งปวงทราบโดยพลันถึง
- (เอ) การลงนามอนุสัญญานี้แต่ละครั้ง
 - (บี) การมอบสัตยาบันสาร ตราสารรับรอง ตราสารให้ความเห็นชอบ หรือภาคยานุวัติสารแต่ละครั้ง
 - (ซี) การทำข้อสงวนหรือการถอนข้อสงวนใด ๆ ตามข้อ ๑๗
 - (ดี) การแจ้งใด ๆ โดยองค์การตามข้อ ๑๘ วรรค ๔ (ซี)
 - (อี) การมีผลใช้บังคับของอนุสัญญานี้
 - (เอฟ) การมีผลใช้บังคับของข้อแก้ไขใด ๆ ของอนุสัญญานี้ และ
 - (จี) การบอกเลิกใด ๆ ตามข้อ ๒๑

ข้อ ๒๓

ให้ผู้อำนวยความสะดวกทางการพลังงานปรมาณูระหว่างประเทศเป็นผู้เก็บรักษาต้นฉบับของอนุสัญญานี้ ซึ่งเป็นภาษาอารบิก จีน อังกฤษ ฝรั่งเศส รัสเซีย และสเปน และเป็นหลักฐานแท้จริง

เท่าเทียมกัน และผู้อำนวยการทบวงการพลังงานปรมาณูระหว่างประเทศต้องส่งสำเนาอนุสัญญาที่
รับรองแล้วให้แก่รัฐทั้งปวง

เพื่อเป็นพยานแก่การนี้ ผู้ลงนามข้างท้ายนี้ซึ่งได้รับมอบอำนาจโดยถูกต้องได้ลงนาม
อนุสัญญานี้ตามที่ได้เปิดให้มีการลงนาม ณ กรุงเวียนนา และ ณ นครนิวยอร์ก เมื่อวันที่ ๓ มีนาคม
ค.ศ. ๑๙๘๐

ภาคผนวก ๑

ระดับการคุ้มครองทางกายภาพที่จะใช้ในการขนส่งวัสดุนิวเคลียร์ระหว่างประเทศ

ตามการจัดประเภทในภาคผนวก ๒

๑. ระดับการคุ้มครองทางกายภาพสำหรับวัสดุนิวเคลียร์ระหว่างการเก็บรักษา อันเป็นส่วนหนึ่งของการขนส่งทางนิวเคลียร์ระหว่างประเทศ มีดังต่อไปนี้

(เอ) วัสดุประเภทที่ ๓ ให้เก็บรักษาในบริเวณที่มีการควบคุมการเข้าออก

(บี) วัสดุประเภทที่ ๒ ให้เก็บรักษาในบริเวณที่มียามรักษาการณ์หรือเครื่องอิเล็กทรอนิกส์ควบคุมตลอดเวลา ล้อมรอบด้วยสิ่งกีดขวาง มีช่องทางเข้าออกจำกัด และมีการควบคุมที่เหมาะสมหรือบริเวณที่มีระดับการคุ้มครองทางกายภาพเท่าเทียมกัน

(ซี) วัสดุประเภทที่ ๑ ให้เก็บรักษาในบริเวณที่มีการคุ้มครองตามที่ระบุไว้สำหรับประเภทที่ ๒ ข้างต้น ซึ่งต้องเพิ่มการจำกัดการเข้าออกเฉพาะบุคคลซึ่งได้รับการพิสูจน์ความน่าเชื่อถือแล้ว และอยู่ภายใต้การควบคุมของยามรักษาการณ์ซึ่งมีการติดต่ออย่างใกล้ชิดกับหน่วยกำลังตอบโต้ที่เหมาะสม มาตรการเฉพาะที่ใช้ในเรื่องนี้ควรมีวัตถุประสงค์เพื่อตรวจพบ และป้องกันการจู่โจมการเข้าออกโดยมิชอบ หรือการเคลื่อนย้ายวัสดุโดยมิชอบ

๒. ระดับการคุ้มครองทางกายภาพสำหรับวัสดุนิวเคลียร์ระหว่างการขนส่งระหว่างประเทศ มีดังต่อไปนี้

(เอ) วัสดุประเภทที่ ๒ และประเภทที่ ๓ ให้ทำการขนส่งด้วยความระมัดระวังเป็นพิเศษ ซึ่งรวมถึงการเตรียมการล่วงหน้าระหว่างผู้ส่ง ผู้รับ และผู้รับขน และการตกลงล่วงหน้าระหว่างบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลตามเขตอำนาจและข้อบังคับของรัฐผู้ส่งออกและรัฐผู้นำเข้า โดยระยะเวลา สถานที่ และวิธีการสำหรับการโอนความรับผิดชอบในการขนส่ง

(บี) วัสดุประเภทที่ ๑ ให้ทำการขนส่งด้วยความระมัดระวังเป็นพิเศษตามที่ได้ระบุไว้สำหรับการขนส่งวัสดุประเภทที่ ๒ และประเภทที่ ๓ ข้างต้น และอยู่ภายใต้การควบคุมตลอดเวลาของผู้คุ้มกัน และภายใต้สภาวะที่เชื่อมั่นได้ว่าจะติดต่ออย่างใกล้ชิดกับหน่วยกำลังตอบโต้ที่เหมาะสมได้ด้วย

(ซี) สำหรับยูเรเนียมธรรมชาตินอกจากที่อยู่ในสภาพของสินแร่หรือกากแร่ การคุ้มครองการขนส่งสำหรับยูเรเนียมที่มีปริมาณเกินกว่า ๕๐๐ กิโลกรัม ให้รวมถึงการแจ้งล่วงหน้าของการส่งของ โดยระบุวิธีการขนส่ง กำหนดเวลาที่คาดว่าจะมาถึง และการยืนยันการได้รับของ

ภาคผนวก ๒

ตาราง : การจัดประเภทวัสดุนิวเคลียร์

วัสดุ	สภาพ	ประเภท		
		๑	๒	๓
๑. พลูโทเนียม ^(เอ)	ยังไม่ใช้งาน ^(บี)	ตั้งแต่ ๒ กิโลกรัมขึ้นไป	น้อยกว่า ๒ กิโลกรัม แต่มากกว่า ๕๐๐ กรัม	๕๐๐ กรัม หรือน้อยกว่า แต่มากกว่า ๑๕ กรัม
๒. ยูเรเนียม ๒๓๕	ยังไม่ใช้งาน ^(บี)	ตั้งแต่ ๕ กิโลกรัมขึ้นไป	น้อยกว่า ๕ กิโลกรัม แต่มากกว่า ๑ กิโลกรัม	๑ กิโลกรัม หรือน้อยกว่า แต่มากกว่า ๑๕ กรัม
		ยูเรเนียมเสริมสมรรถนะ ด้วยยูเรเนียม ๒๓๕ ตั้งแต่ ร้อยละ ๒๐ ขึ้นไป	ตั้งแต่ ๑๐ กิโลกรัมขึ้นไป	น้อยกว่า ๑๐ กิโลกรัม แต่มากกว่า ๑ กิโลกรัม
		ยูเรเนียมเสริมสมรรถนะ ด้วยยูเรเนียม ๒๓๕ ตั้งแต่ ร้อยละ ๑๐ ขึ้นไป แต่ น้อยกว่าร้อยละ ๒๐		
		ยูเรเนียมเสริมสมรรถนะ ด้วยยูเรเนียม ๒๓๕ สูง กว่าตามธรรมชาติ แต่ น้อยกว่าร้อยละ ๑๐		ตั้งแต่ ๑๐ กิโลกรัมขึ้นไป
๓. ยูเรเนียม ๒๓๓	ยังไม่ใช้งาน ^(บี)	ตั้งแต่ ๒ กิโลกรัมขึ้นไป	น้อยกว่า ๒ กิโลกรัม แต่มากกว่า ๕๐๐ กรัม	๕๐๐ กรัม หรือน้อยกว่า แต่มากกว่า ๑๕ กรัม
๔. เชื้อเพลิงใช้แล้ว			เชื้อเพลิงยูเรเนียมด้อยสมรรถนะ หรือเชื้อเพลิงยูเรเนียม ธรรมชาติ เชื้อเพลิงทอเรียม หรือเชื้อเพลิงเสริม สมรรถนะต่ำ (มีวัสดุแตกตัวได้น้อยกว่าร้อยละ ๑๐) ^{(ดี)(อี)}	

คำแปลอย่างไม่เป็นทางการเพื่อประโยชน์ในการทำความเข้าใจข้อบัพทอนุญาต
กลุ่มกฎหมาย สำนักงานปรมาณูเพื่อสันติ กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

- (เอ) พลูโทเนียมทั้งหมดนอกจากที่มีไอโซโทป ๒๓๘ เกินร้อยละ ๘๐
- (บี) วัสดุที่ยังไม่ใช้งานในเครื่องปฏิกรณ์หรือวัสดุที่ใช้งานในเครื่องปฏิกรณ์แล้วแต่มีระดับรังสีเท่ากับหรือน้อยกว่า ๑๐๐ แรด/ชั่วโมง ณ ระยะหนึ่งเมตร โดยไม่มีการกำบัง
- (ซี) ปริมาณที่ไม่อยู่ในประเภท ๓ และยูเรเนียมธรรมชาติ พึ่งได้รับการคุ้มครองตามวิธีปฏิบัติในด้านการจัดการที่รอบคอบ
- (ดี) แม้ว่าจะได้มีการระบุระดับแห่งการคุ้มครองนี้ไว้แล้ว รัฐอาจกำหนดประเภทการคุ้มครองให้แตกต่างกันไปตามการประเมินสถานการณ์เฉพาะ
- (อี) เชื้อเพลิงอื่นซึ่งเมื่อก่อนใช้งานถูกจัดให้เป็นประเภทที่ ๑ และประเภทที่ ๒ ตามนัยวัสดุฟิสไซล์ได้ที่มีอยู่เดิม อาจลดระดับประเภทได้หนึ่งระดับ เมื่อเชื้อเพลิงนั้นมีระดับรังสีเกิน ๑๐๐ แรด/ชั่วโมง ณ ระยะหนึ่งเมตร โดยไม่มีการกำบัง